

og Sonne, hver med 43 Stemmer, samt Westergaard og S. N. Jacobsen, hver med 42 Stemmer.

Man gik derefter til den følgende Sag paa Dagsordenen, som var: Tredie Behandling af „Forflag til Lov, hvorved Retten til Bortforpagtning af Fæstegaarde efter Forordningen af 15de Juni 1792 § 11 nærmere bestemmes og begrændses m. V.“

(2den Behandling findes i Tidenden Sp. 719 ff.).

Til denne Behandling var der stillet følgende Vædringsforlag:

til § 2.

1) af S. Andersen og Poulsen:

Efter „Beløb“ i 4de Linie tilføies: „og maa ikke forudbetales eller betinges forudbetalt for længere Tid end eet Aar“. Resten af Paragraphen udgaaer.

Ann. Antages dette Forflag, udgaaer 3die Sætning i § 8.

2) af S. Andersen:

I Slutningen af Paragraphen tilføies følgende nye Stykke:

„Med Gaarden skal altid følge den Besætning, som er paabudt i Forordningen af 8de Juni 1787 § 6.“

til § 3.

3) af S. Andersen og Poulsen:

Paragraphen affattes saaledes:

„Den, der har overtaget en Bondegaard's Forpagtning efter Fdn. 15de Juni 1792 § 11, jfr. Pl. 7de Juni 1806 og nærværende Lov, er berettiget til at afstaae Forpagtningen til en Anden, selvfølgelig saaledes at den Sikkerhed, som Bortforpagteren har betinget sig ved Forpagtningscontracten, i ingen Henseende formindskes. Dog skal Bortforpagteren, naar Gaarden agtes afstaaet til en Anden end Søn, Sønesøn, Dattersøn, Svigersøn eller Stedsøn, være berettiget til at udløse Forpagteren for det Vederlag, den Anden skulde yde ham for Afstaaelsen. Forpagterens Creditorer kunne

saavel i Tilfælde af Fallit som udenfor samme fordre Forpagtningsretten sat til Auction for at søge Fuldgjættelse i det herved indkommende Beløb.“

4) af Bonne, Brinck-Seidelin, Dressing, Nielsen, Mourier-Petersen, Suenon, Rosenørn-Teilmann og Thygeson:

Til Slutningen af § 3 tilføies:

„Foraauidt derimod angaaer saadan Overdragelse til Andre end de nysnævnte Personer, da har Forpagteren vel ogsaa Ret hertil uden Bortforpagterens Samtykke, hvis ingen modstaaende Bestemmelse findes i Contracten; men det skal ikke være Forpagteren formeent at fraskrive sig Afgang hertil ved udtrykkelig Overenskomst.“

5) af Udvalget:

Foraauidt hverken Nr. 3 eller 4 antages, foreslaaes tilføiet i Paragraphens Slutning:

„Spørgsmaalet om, hvorvidt Forpagteren uden Bortforpagterens Samtykke kan afstaae Forpagtningen til Andre end de nys nævnte Personer, bliver fremdeles at afgjøre i Genhold til Fdn. 15de Juni 1792 § 11“

til § 6.

6) af Udvalget:

Istedesfor „Lov af 19de Februar 1861 § 39“ sættes: „Lov af 19de Februar 1861 § 40, jfr. § 39.“

til § 8.

7) af Udvalget:

Den sidste Sætning affattes saaledes:

„Har nogen Betaling eller Ydelse fundet Sted i Strid med nærværende Lov, har Den, der har erlagt samme, Ret til at kræve det Erlagte tilbage.“

8) af S. Andersen:

Subsidiært Forflag til §§ 1—9:

I § 1 udgaae Ordene „paa to eller flere Personers Levetid“, hvorhos Paragrapherne 2—9 udgaae; § 10 bliver § 2, og Titlen bliver:

„Forflag til Lov, hvorved

Fdn. af 15de Juni 1792 § 11 ophæves m. m.“